

§ 5 indeholder et Forbud mod at omsmelte udenlandsk Fedt og udbyde det til Salg i Blærer, ligesom det ogsaa er ubetinget forbudt at sælge Blandinger af dansk og udenlandsk Fedt. Jeg kan nu egentlig ikke se, at disse Forbud ere nødvendige. Jeg synes, at det vilde være tilstrækkeligt, naar det paa Varerne udtrykkeligt angives, at det er en Blanding, eller at det er omsmeltet udenlandsk Fedt. Mere synes jeg egentlig ikke, Forbrugerne kunne forlange. Men hvis man vil forbyde det helt, har det maaske heller ikke saa meget at sige, at der kan være noget videre at bemærke dertil.

Til § 6 skal jeg kun bemærke, at der synes at være en lille Uklarhed, idet der staar, at der skal foreskrives et fælles Mærke, som „skal anbringes paa al Emballage for Smør, der tilvirkes her i Landet af pasteuriseret Fløde“. Men det næste Punktum lyder: „Emballagen paa alt dansk Smør, der udføres til Udlandet, skal være forsynet med dette Mærke“. Der kan vel ikke udføres andet Smør end det, der tilvirkes af pasteuriseret Fløde, men det forekommer da lidt besynderligt, at der i dette Punktum, naar det staar som Modsætning til det forrige, staar „paa alt dansk Smør“.

Med Hensyn til § 9 kan jeg ganske slutte mig til, hvad det ærede 2det Medlem for 9de Kreds (la Cour) fremkom med. Jeg ser ikke, hvorfor de Folk, som ere om Bord i Skibe, skulle udsættes for at faa mindre gode Varer, end ikke søfarende Forbrugere faa.

Endelig er der et Punkt, jeg skal tillade mig at fremhæve til Overvejelse, det er Strafbestemmelserne, der synes at være uforholdsmæssig strenge. Jeg ser jo nok, at den højtærede Landbrugsminister har gjort sit til at mildne dem noget, men ved at sammenligne disse Strafbestemmelser med Strafbestemmelserne i mange andre Forhold vil man vistnok finde dem uforholdsmæssig strenge. Det er f. Eks. ikke længe siden, at en Vognmandskusk, der kørte et lille Barn ihjel, ved Kriminal- og Politiretten idømtes en Mulkt paa 200 Kr. Efter denne Lov vil f. Eks. den handlende, som i sin Butik glemmer at indpakke udenlandsk Smør i et Papir, som har det foreskrevne Mærke, komme til at betale indtil 2,500 Kr. Jeg synes ikke, der er noget rigtigt Forhold mellem disse Strafbestemmelser.

I det hele og store kan jeg godt være enig med de 3 første Talere i, at det er rimeligt, at Lovforslaget bliver fremmet,

men jeg har paa den anden Side heller ikke villet tilbageholde den Bemærkning, at der ogsaa kan være nogen Betænkkelighed derved, og at det bør tages under Overvejelse, om det ikke paa enkelte Punkter gaar videre end nødvendigt. Jeg antager imidlertid, at Lovforslaget vil blive henvist til et Udvalg, og der vil dette Spørgsmaal kunne finde sin Afgørelse.

Jørgen Berthelsen: Jeg kan slutte mig til de anbefalende Udtalelser, der kom fra de foregaaende Talere, men jeg vil gerne benytte Lejligheden til at fremdrage en Sag, som efter min Mening staar i nogen om end ikke nøje Forbindelse med det foreliggende Forslag. Det er efter min Opfattelse ikke tilstrækkeligt, at man paa de fremmede Pladser leverer en god og sund Vare, men det har ogsaa nogen Betydning, hvorledes den kommer frem, navnlig hvorledes Emballagen ser ud, naar den kommer til Salgsstedet. Jeg har haft Lejlighed til at se vort Smør blive fremstillet paa Markedet i England, og jeg har der set, at de Smørdritler, som der med stor Omhu herhjemme bliver hæget om, og som ved Afsendelsen her fra Landet ere rene og pæne og se nydelige ud, se alt andet end pæne ud, naar de komme til Salgsstedet. Jeg skal for øvrigt tilføje, at jeg har ogsaa undtagelsesvis herhjemme haft Lejlighed til at se, at naar vore Smørdritler skulle lasses eller aflæsses fra Vogne, enten paa vore Skibe eller paa Bane, bruges der ofte den Fremgangsmaade i ikke altid rent Føre at rulle en saadan Smørdrittel frem. De Herrer ville vistnok forstaa, at naar en Smørdrittel behandles paa den Maade, kommer den ikke til at se videre fin ud, naar den kommer til Salgsstedet. Det er jo Meningen — og det bruges ogsaa adskillige Steder i England — at vort Smør skal fremstilles i den originale Emballage til Salg i Butikkerne, og ærede Medlemmer, men først og fremmest den højtærede Landbrugsminister, ville indrømme, at efter at Smørdritlerne have været Genstand for en Behandling som den, jeg her har antydnet, se de ikke videre fine ud. Jeg har ogsaa lagt Mærke til, at endog Margarine, som i England fremstilles til Salg, ikke blot er emballeret i Træ, men endog har Sækkelærred uden om. Jeg tror, at hvis vi skulle ikke blot vedligeholde det gode Renomme, vi have, men ogsaa ved Hjælp af det Fællesmærke, som her er omtalt, ville fremstille vore Varer derovre i den originale Emballering, er det nødvendigt, at der kommer en yder-